

Otec a syn

Jakub Smolík

Tak mě bláznivej čas žene k vodě a já jsem rád
k řece do údolí kam můj táta dřív na ryby chodil
bral mě s sebou a já málem zapomněl jít si hrát
jak svět pod hladinou jen pro nás dva na chvíli ožil

Proutek lískovej na něm šňůru, háček a sním
o všech rybách který rybářům jen hlavy pletou
táta se usmíval řek mi: rád jsi tu já to vím
a já poznával co se nedá říct jedinou větou

Koukej táto pod tou vrbou asi štika loví
nebo jsou to jak jim říkáš pruhovaný
velký hejna plujou v dálce kapři možná kdo ví
už je večer a já mám oči unavený

Koukej táto pod tou vrbou asi štika loví
nebo jsou to jak jim říkáš pruhovaný
velký hejna plujou v dálce kapři možná kdo ví
už je večer a já mám oči unavený
unavený

Roky utíkaj jako ryby když smůlu mám
a můj táta má v nebi řeku svou a možná tuší
že tu vzpomínám jsem tu ryby i kvůli vám
a můj syn jak já už tu vášeň má ve svý duši

Povídá

Táto pod tou vrbou asi štika loví
nebo jsou to jak jim říkáš pruhovaný
velký hejna plujou v dálce kapři možná kdo ví
už je večer a já mám oči unavený

Povídá

Táto pod tou vrbou asi štika loví
nebo jsou to jak jim říkáš pruhovaný
velký hejna plujou v dálce kapři možná kdo ví
už je večer a já mám oči unavený
unavený